

آزمایشگاه شبکههای کامپیوتری

گزارش آزمایش ششم

عنوان آزمایش : آشنایی با مکانیزم NAT

دكتر برديا صفايي

سارا آذرنوش — ۹۸۱۷۰۶۶۸

کهبد آئینی — ۹۸۱۰۱۲۰۹

پارسا محمدیان — ۹۸۱۰۲۲۸۴

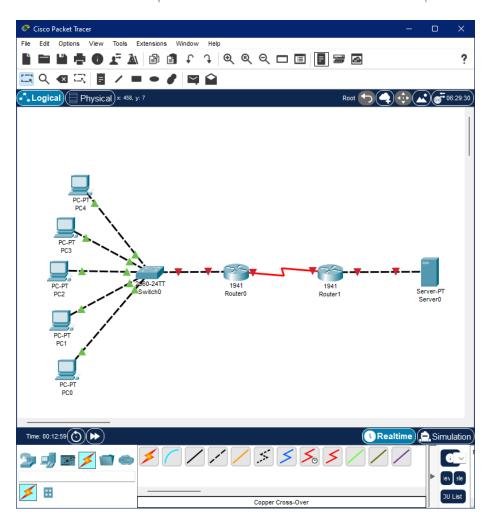
۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۲

آزمایش ششم فهرست مطالب

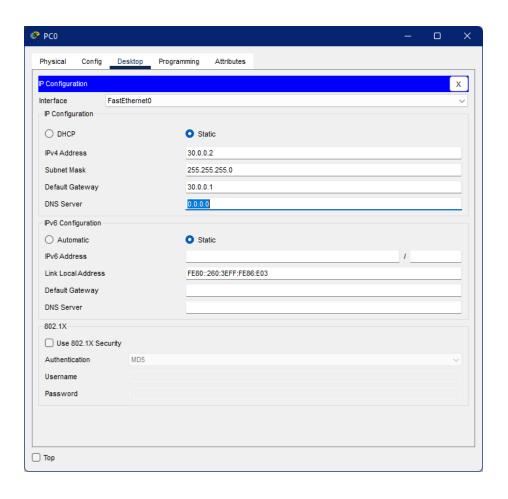
•	NAT	tic	at	St																	٢
١	NAT	ic	m	na	Э	Ι															14
١	PAT																				19
١	سوالات																				۲۱
	1.4																				۲۱
	7.4																				۲۳
	٣.۴																				۲۳
	4 F																				4 4

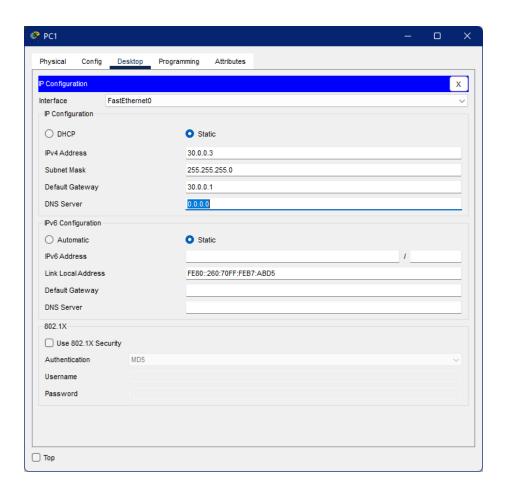
Static NAT 1

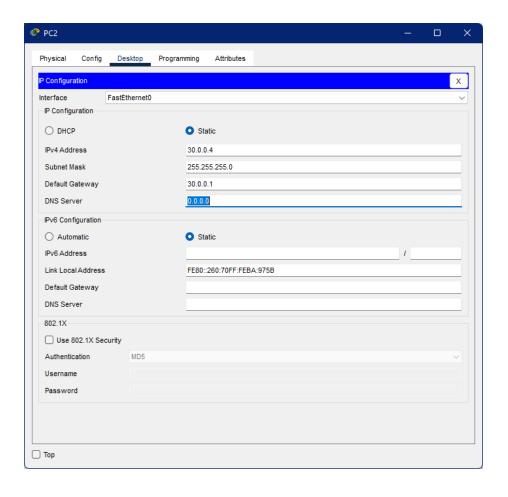
ابتدا در نرمافزار packet tracer توپولوژی داده شده را طراحی میکنیم.

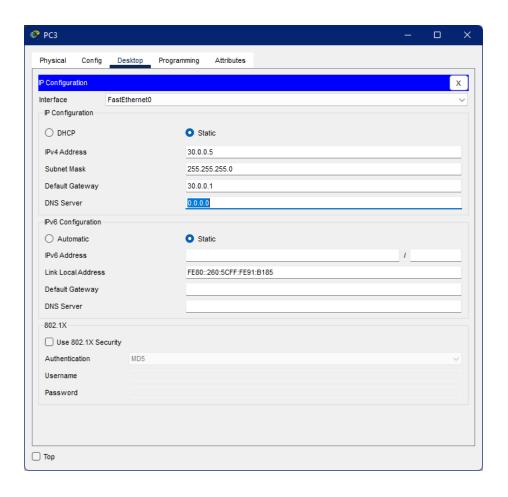

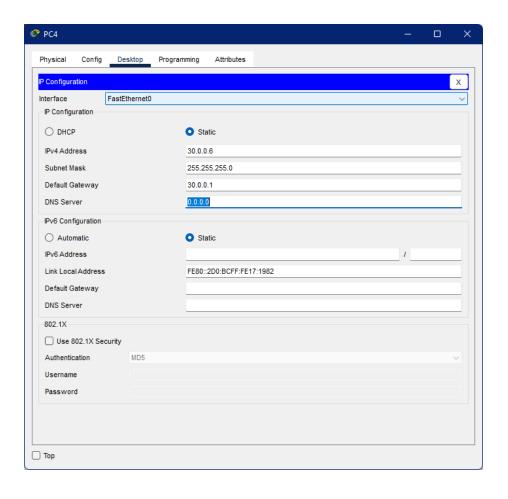
حال به هر یک از اجزای شبکه IP نسبت می دهیم.

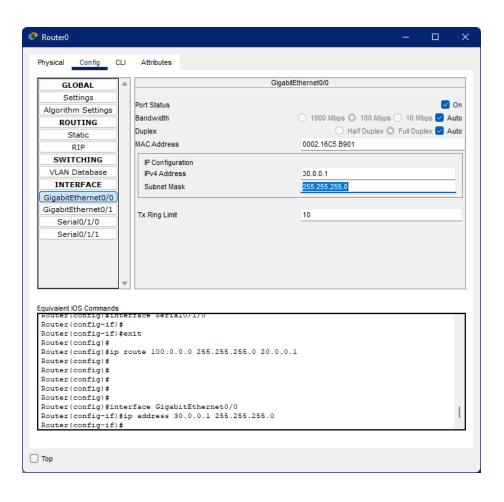

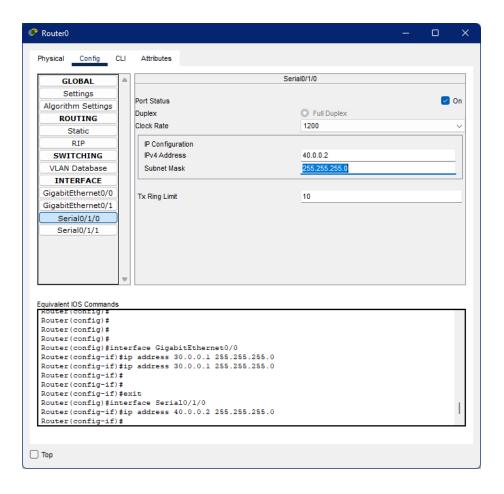

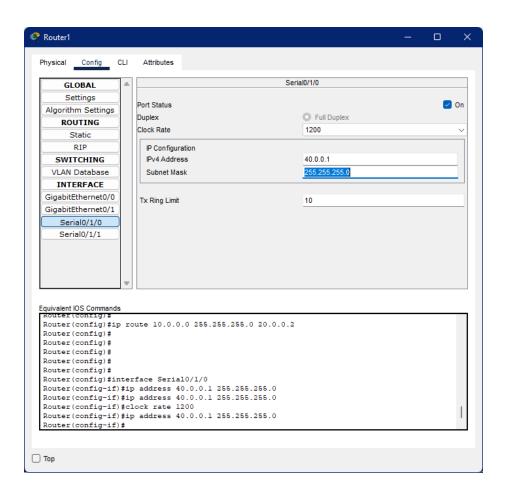

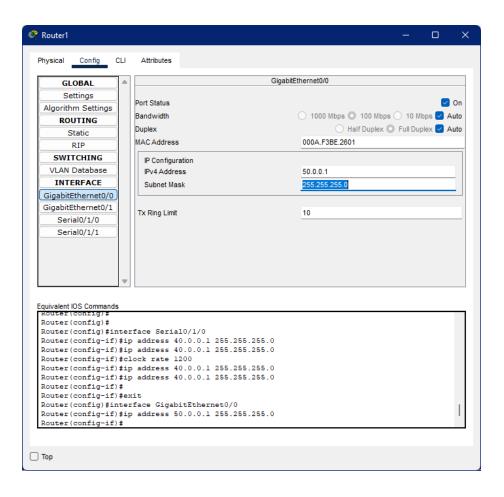

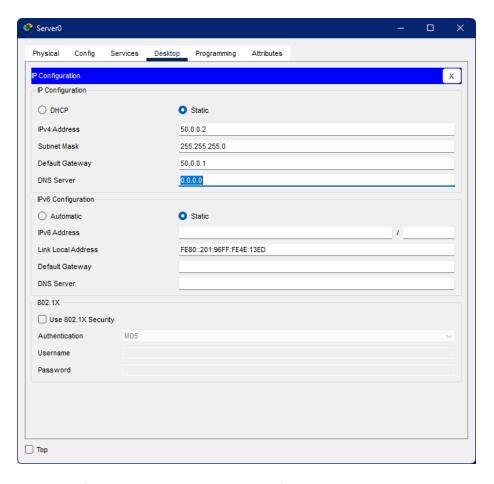

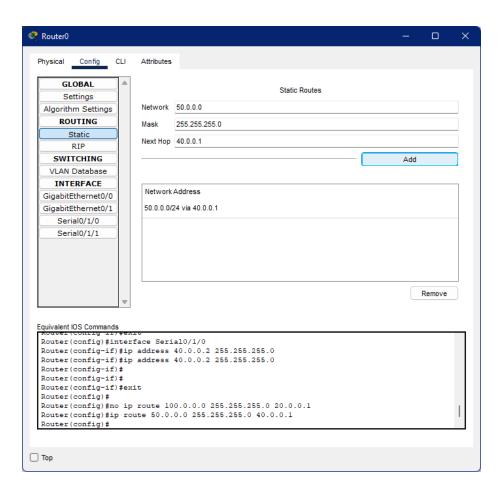

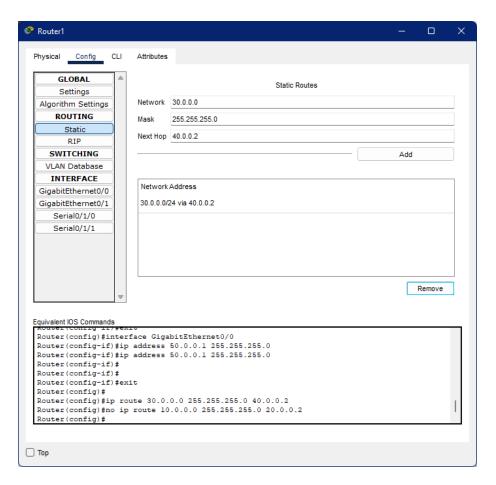

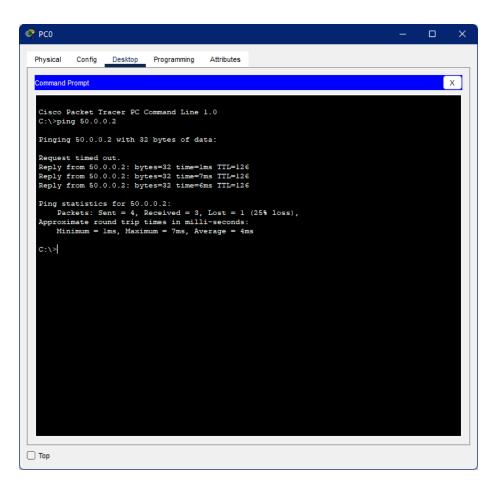

برای تشخیص صحت کارکرد اتصالات، یک static routing بدون NAT مانند شکل زیر در نظر میگیریم.

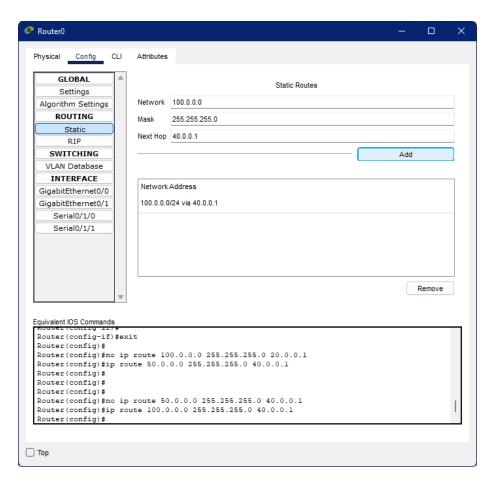

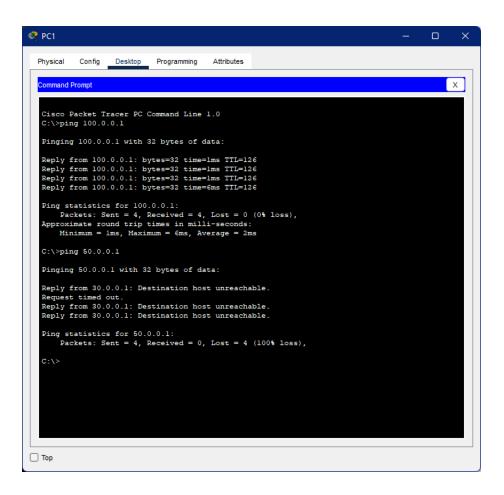
همانطور که در شکل زیر مشاهده میکنیم، سرور را با آدرس اصلی آن میتوانیم به درستی از PC0 پینگ کنیم.

حال به سراغ پیادهسازی NAT میرویم. ابتدا routing روتر ۰ را به صورت زیر تغییر میدهیم.

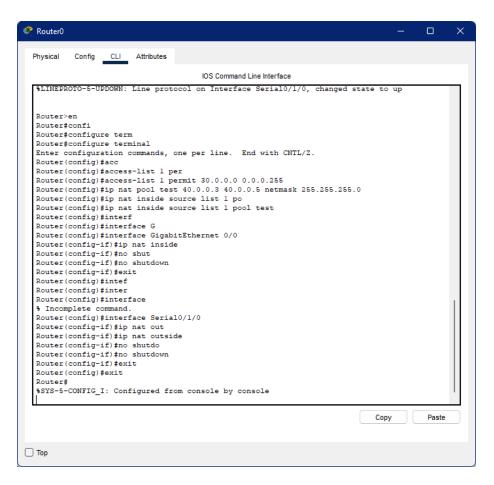

حال میتوانیم سرور را از PCها با آدرس غیر واقعیاش پینگ کنیم. و همچنین پینگ کردن سرور با آدرس واقعی آن با خطا مواجه میشود.

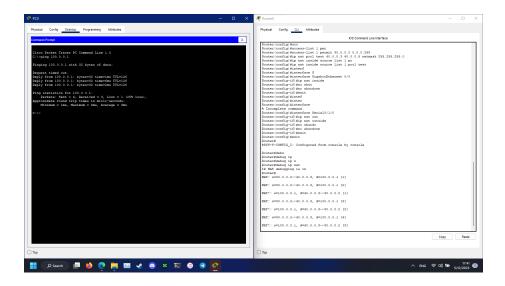

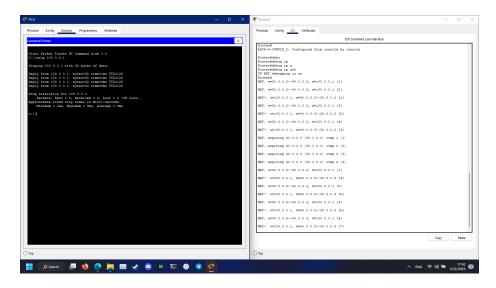
Dynamic NAT Y

ابتدا روتر ۰ را همانند شکل زیر کانفیگ میکنیم.

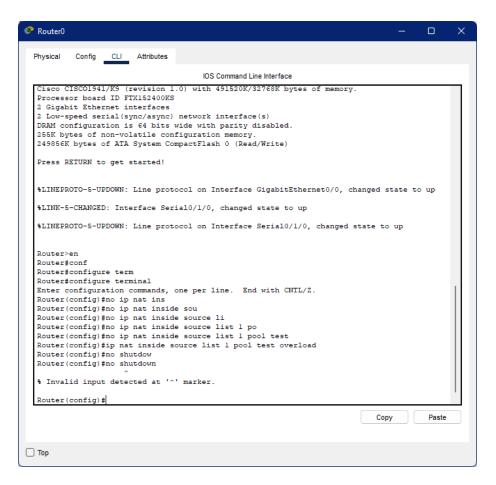
در دو شکل بعد خروجی پینگ گرفتن سرور را از PC4 و PC4 مشاهده میکنیم. همچنین \log روتر هم در سمت راست هر عکس قابل مشاهده است.

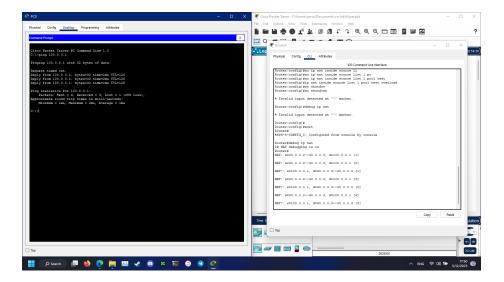

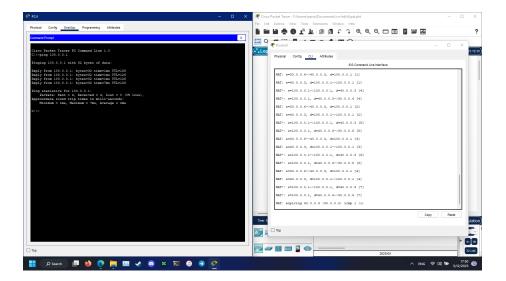
PAT T

ابتدا روتر ۰ را همانند شکل زیر کانفیگ میکنیم.

در دو شکل بعد خروجی پینگ گرفتن سرور را از PC4 و PC4 مشاهده میکنیم. همچنین \log روتر هم در سمت راست هر عکس قابل مشاهده است.

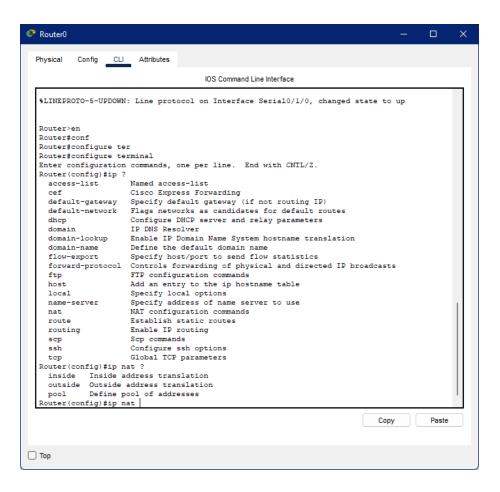

۴ سوالات

1.4

لیست انواع دستورات قابل استفاده برای دو دستور ip و ip در شکل زیر قابل مشاهده است. در ادامه هر کدام از دستورات شرح داده شدهاند.

ابتدا دستورات بعد از ip را شرح می دهیم.

- 1. دستور access-list: براى ساختن access-list داراى اسم استفاده مىشود.
 - ۲. دستور cef: مربوط به فوروارد کردن بسته ها از روتر به جای دیگر است.
- ۳. دستور default-gateway: برای مشخص کردن gateway پیشفرض استفاده می شود.
 - ۴. دستور default-network: برای مشخص کردن مسیر پیشفرض استفاده می شود.
- ۵. دستور dhcp: برای تنظیم سرور dhcp که مسئول تخصیص IP است، استفاده می شود.
 - ۶. دستور domain: برای نگاشت آدرس به IP استفاده می شود.
 - ۷. دستور domain-lookup: سرور DNS را مشخص میکند.
 - ۸. دستور domain-name: آدرس پیشفرض را مشخص می کند.
 - ۹. دستور flow-export: برای فرستادن آمار جریان استفاده می شود.

- ۱۰. دستور forward-protocol: برای کنترل فوروارد بسته ها استفاده می شود.
 - ۱۱. دستور fttp: برای تنظیم file transfer protocol استفاده میشود.
 - ۱۲. دستور host: برای اضافه کردن به جدول DNS استفاده می شود.
 - 17. دستور local: برای تنظیمات محلی استفاده می شود.
 - name-server: آدرس DNS را مشخص میکند.
 - 14. دستور nat: برای تنظیم NAT استفاده می شود.
 - route: برای مسیریابی static استفاده می شود.
 - routing: برای مسیریایی استفاده می شود.
 - ۱۸. دستور scp: برای تنظیم scp برای جابجایی فایل استفاده می شود.
- ssh . ۱۹ دستور ssh: برای تنظیم ssh که ترمینال از ریموت است استفاده می شود.
 - ۲۰. دستور tcp: برای تنظیم پارامترهای TCP استفاده می شود.
 - حال دستورات بعد از ip nat را شرح می دهیم.
- inside: برای مشخص کردن طرف درونی nat استفاده می شود.
- voutside: برای مشخص کردن طرف بیرونی nat استفاده می شود.
 - ۳. دستور pool: برای تعریف مجموعه IPهای موجود استفاده می شود.

7.4

access-list و extended و standard. به طور كلي access-list براى فيلتر كردن بستههای شبکه استفاده میشوند. نوع استاندارد آنها ساختار سادهتری دارند و منابع کمتری مصرف میکنند ولی تنها امکان فیلتر کردن بستهها بر اساس IP مبدا را در اختیارمان قرار میدهند. از طرف دیگر، نوع گسترش، قابلیت فیلتر با پارامترهای مختلف را به ما میدهد ولی نیاز به توان پردازشی بیشتری دارد و كار با آن ييچيدهتر است.

برای فیلتر کردن بسته هایی که به پورت tcp/80 میروند، میتوان از دستورات زیر استفاده کرد.

- 2 Router#configure terminal
- $_3$ Router (config)#ip access-list 1 deny tcp any any eq 80 $_4$ Router (config)#ip access-list 1 permit ip any any

٣.۴

در نتایج به دست آمده مشاهده میکنیم که آدرس عمومی هر دو ماشین که آدرس خصوصی یکی از آنها 30.0.0.2 و ديگري 30.0.0.6 است به آدرس 40.0.0.3 تبديل شده است. با وجود اين كه در لاگ مربوط به دیباگ NAT روتر شماره پورت نوشته نمی شود، به هر کدام از این ماشین ها پورت جداگانه تخصیص داده شده است که آنها بتوانند به صورت همزمان از شبکه ای که تنها یک IP عمومی دارد استفاده كنند.

4.4

در واقع مشخص کردن پورتهای ورودی و خروجی در مسیریاب برای NAT بسیار مهم است و تعیین میکند که کدام طرف router شبکه محلیای که قرار است پشت NAT پنهان شود قرار دارد، و کدام طرف بقیهی جهان. به عبارت دیگر در طرف outside اینترنت قرار دارد و IPهای موجود در این سمت عمومی هستند و از/به بقیهی ماشینهای اینترنت قابلیت وصل شدن دارند. از طرف دیگر در سمت inside ماشینهای محلی قرار دارند و IPها مخصوص همین شبکه کوچکتر محلی هستند و از بیرون معنایی ندارند.

برای بازنویسی دستورات آزمایش ۲ و ۳ تنها باید جای دو کلمه outside و inside را در همه دستورات آورده شده عوض کنیم.